

Kontrollü Çay Kiraathanesi Muhabbetleri 2

– Ömer Faruk · 30 Ocak 2012

- Bıktım be Dereli senin ah edip eh işitmenden.Bir gün de yüzün gülsün,ne olur?
- Yüzüm gülecek elbet Haydar abi,hele o hödük bir elime düşsün.
- Şeytanla ortak buğday eken samanını almış.Kim dedi sana da onun vaadlerine inandın.Bilmez misin ki o adam yağmur olsa kimsenin tarlasına yağmaz.
- Benim gibi ibibullah sivri külâh bir adama bu yapılır mı?Ben acemisiyim bu kategullilerin.Nereden bilirdim böyle olacağını?
- Eee,ne demeli bilmem ki!Acemi katır kapı önünde yük indirirmiş.
- Bakma onun ağlaştığına Haydar baba.Dereli de o yolun adamı olmasaydı,gider de o düzenbaza malını kaptırır mıydı?Senin anlayacağını:"fahiş faize bataklı müşteri" misali.
- Öyle deme be Çalık,adam ninemden kalma yemek takımlarını görünce "bunlar seni de beni de zengin eder" dedi.İnanmadım önce,çünkü nuh nebiden kalma şeyler.Nineme de anası mı vermiş ne!Kendi ellerimle hepsini bir güzel paketleyip teslim ettim düzenbaz veledizinaya..Gidiş o gidiş.Haydar abi eski polislerden olduğu için bir çare bulur diye anlatırım.
- Bizim polisliğimiz,başkomiserliğimiz eskilerde kaldı Dereli.Bizim artık esamimiz bile okunmaz.Kim takar emekli adamı?
- Hani hep övünür,hava atardın,"ben kaçın kurrasıyım" diye.Ne oldu uyanık,üç parça eşyan vardı,onu da kaptırdın bir madrabaza.Boş ver bunları boş ver.Boğazım kurudu sana laf anlatacam diye.Bir çay içeyim bari.Var mı çay arzu eden?Hamlet bana bir kontrollü getir,ama Haydar abiye verdiği demlikten olsun!
- Herkes vermez Haydar babanın demliğinden.Haydar babaya da herkese verdiği demlikten vermez.Ayırımcılık yapmasana Hamlet.Haydar babaya niye torpil geçiyorsun?
- Haydar baba beni ben yapan adamdır Durbak Ömer.O olmasaydı ben şimdi ya mezarda ya da bir hapisane koğuşunda olurdu.Dayağını çok yedim,ama sonunda da adam oldum.Bizim burada Haydar babanın görev yaptığı dönemde genç olup da onun dayağını yemeyen delikanlı çok azdır.O bizi döverdi ama çok da severdi.Hele o rutubet içindeki penceresiz,pis kokulu nezarethane yok mu dayaklar hep orada atlırdı.Kapısı hafifçe aralanır iri gövdesiyle Haydar baba içeri girer ve...geriye kalan zamanlarda ise karanlıkta duvarlarını kazırdım hep ellerimle nezarethanenin.En az yirmidört saat oradasın.Vakit nasıl geçecek başka türlü?Ya ayakta duracaksın ya da kışını ıslak betona koyacaksın.Çünkü oturmak için ne bir sandalye var ne de bir divan.Dört duvar anlayacağını.
- Bizim zamanımızda öyleydi Hamlet.Şimdiki nezarethaneler senin hatırladıklarına göre Hilton konforunda sayılır.
- Öyleymiş Haydar baba,Hilton değil de isterse en lüks otel ayarında olsun bir dakika bile kalmak istemem artık oralarda.Eskiden gençliğimizde kanımız kaynardı.İş yok,güç yok,okulu asmışız.Para olsa bir yerlerde harcar eğleniriz,ama o da yok.Kendimize bir meşgale bulmalıydık.Bulduk da.Bir mahalle çetesi kurduk.Hemen akabinde bize rakip çeteler türedi.Giriştik birbirimizle mücadeleye.Kapışmalarımızın çoğunda polis bizi enseledi ve doğru Haydar babaya.Baba önce birkaç

kere nasihat etti,bir fiske bile vurmada serbest bıraktı.Baktı ki bizim vazgeçeceğimiz yok,iki-üç günde bir kendisini ziyaret ediyoruz,sonrakilerde yer misin yemez misin,verdi sopayı.

-Çok abarttın be Hamlet.Duyan da beni ceberrut bir herif zannedecek.İnan ki döverdim çocukları,ama hep zarar vermeyecek yerlerine vururdum.

-Sopayı yeyip eve anamıza babamıza şikayete gidersek,böyle bir hata yaparsak,işte asıl o zaman yandık demektir.Haydar babayı cennete gönderecek hayır dualarının eşliğinde anam başlar dövmeye,o yorulunca bırakır;sonra da babam devam ederdi. Askere gidince de önceden alışık olduğum için oradaki dayaklar çok hafif geldi bana.Vatan borcu bitince de çok şükür bu ekmek teknesini açtım işte.Bizim çete sekiz kişiydi.Yedimiz iyi kötü bir baltaya sap olduk.Sadece bir tanemiz içerde şu anda. Hırsızlık, gasp,yaralama,taciz her türlü suç işlemiş birisi.Bilmem kaç yüzyıl ceza almış.Yani cezasının bitmesi için 4-5 kere dünyaya yeniden gelmesi gerekiyormuş.

-Yok be Hamlet!O kadar abartma,iki-üç af çıktı mı arkadaşın yırtar onca yıllık mapus cezasından paçayı.Affın biri yakındır,seçim var çünkü gelecek yıl.

-Allah kurtarsın,ne diyeyim.Haydar babanın sopaları olmasaydı belki şimdi biz de onun yanındaydık.

-Lafa daldın,bizim çayı unuttun Hamlet.

-Tamam getirecem Çalık abi.

-Bugün burası çok sakin.Deli de görünmüyor ortalıklarda.Başına bir iş gelmesin?Ne de olsa kabadayı adam.

-Yok be Durbak Ömer,onun kabadayılığında ne olacak.Çakma kabadayılık onunki çakma!

-Ahh,işte geliyor.Yüzüne de söyle bakalım.Ne demişler "iyi adam lafı üzerine gelirmiş".

-Söylerim ne var ki...Hem onu öyle deme de şöyle de istersen,daha uygun düşer:İti an,çomağı hazırla.

-Hamza bir tuhaf bugün.Baksana selam vermeden,kelam etmeden en arka masaya oturdu.Hasta mı ne? Sen bu işlerden anlarsın Aktar Reşit;ne de olsa yarı doktor sayılırsın.Gerçi başı ağrıyana biberiye yağı,kalbi olana biberiye yağı;ayağın kırıldı,romatizman var,sinüzütten şikayetçisin, varisten dert yanıyorsun,aklına gelen birçok hastalığa biberiye yağı veriyormuşsun,ama neyse.Koy bakalım delinin hastalığına bir teşhis!

-Durbak abi,onun rahatsızlığına mani-depressiv deniyor.

-Ne manisi yahu?Bizim anlayacağımız şekilde söyle.

-Mani halinde iken hasta çok neşelidir,çok konuşur,güler,eğlenir,şarkı söyler.Bir bakarsın depressiv durumuna geçer aniden.O zaman da bitkin,bedbaht,her şeyden yakınan bir zavallı görünümündedir.Bu iki devre birbirinin tam zıttıdır.Hasta depressiv durumunda iken intihar edebilir,hatta başkalarını da öldürebilir.

-Deme yahu!İlişmeyelim de ne bize ne de kendine zararı dokunsun.

-Hamlet,sandalyenin arkasına hep "Anuşka" yazmış.Senin oturduğunda da yazıyor mu Avcı Osman?

-Yazmaz mı Rüstem dayı.Sabahlara kadar çiviye ocakta kızdırıp kızdırıp tahta iskemlelerin üzerine yazarmış aşkının adını.

-Ne aşkmış be!Gerçi Hamlet hayatında belki de ilk defa bu kadar güzel bir kadın gördüğünü söylüyormuş,ama başkaları da görmüşler o fettan gavur karısını.Güzelce imiş.Hele Hamlet'in karısının yanında kraliçe sayılmış.

- Hamlet'in karının bütün gün tarlada,evde,fındıkta çalışmaktan imanı gevremiş. Kadıncağız bir deri bir kemik kalmış. Gavur karısının ise keyfi yerinde. Geziyor, tozuyor.Yediğı önünde yemediğı ardında.
- Hamlet be,Hamlet!Şu senin "Anuşka"...
- Dur Çalık,ağızımı niye kapatırsın?
- Açma o konuyu Durbak Ömer.Yoksa benim çayın gelmesi yarın sabahı bulur.Zira Hamlet bir başlarsa Anuşka muhabbetine hiç bitirmez. (Devam edecek)